

Enterobiaas ehk naaskelsabatõbi

Tekitaja. Enterobiaasi põhjustab ümarusside klassi kuuluv naaskelsaba e. linaluuuss *Enterobius vermicularis*, mis parasiteerib inimese jämesooles.

Levik. Naaskelsaba on levinud üle maailma ja peamiselt mõõduka kliimaga maades. Enterobiaasi on maailmas nakatunud umbes 400 miljonit inimest. Naaskelsaba on Eestis küllalt sageli esinev helmintiaas. 1957-1966. a esines Eestis 36 034 enterobiaasi juhtu. Aastail 1967-1976. a esines 159 362 haigusjuhtu. 1977-1986. a esines 280 937 enterobiaasi juhtu, kusjuures kõige rohkem Ida-Virumaal. 1987-1996. a esines 192 953 naaskelsabatõve juhtu, kõige enam diagnoositi haigust Narvas. 2000. a esines 2482 ning 2001. a 2361 enterobiaasi juhtu.

Nakatumine on fekaal-oraalselt leviv autoinvasiivne haigus või nakatutakse olmenakkuse teel. Naaskelsabausside kerged, õrnad munad levivad kergesti käte, toidu, mänguasjade või muude tarbeesemete vahendusel. Seedekulglassse satuvad munad saastunud käte vahendusel või küünte närimisel. Mune võivad edasi kanda ka kärbsed, prussakad ja tarakanid.

Nakkusallikaks on nakatunud inimene, kes levitab linaluuusse roojaga.

Lõimetusperiood on 2-6 nädalat, mil naaskelsabade eluring jõuab küpsuseni.

Nakkusohtlikkus. Haige on lähisuhtlemisel nakkusohtlik. Nakatunud inimene hakkab mune levitama 30-40 päeva pärast nakatumist, Naaskelsabad elavad organismis 35-70 päeva. Munad säilivad esemetel eluvõimelistena umbes kaks nädalat kuni üks kuu.

Immuunsust pärast enterobiaasi põdemist ei kujune.